

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-04-13/1868-04-14)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1868-04-13/1868-04-14)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 45. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020027.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

[Kjøbenhavn, 13.—14. April 1868.]

Kjære Quaade! Jeg har modtaget igaaftes de mig med Grev Cronhjelm sendte Dokumenter ¹⁾ og maa, idet jeg seer, De paaberaaber Dem min private Skrivelse af 1ste dennes, ²⁾ kun beklage at jeg ikke har nogen Copi af dette mit Brev, der blev skrevet meget skjødesløst og som tillige for at kunne expederes med Hrr. Levy ikke engang kunde blive gjenemseet, saa at jeg frygter for at det vrimler af Feilskrivelser og Førglemmelser, og Tankerne ere nedskrevne ligesom de faldt uden noget Skelet hvortil de kunde binde sig, hvorfor jeg ogsaa ræddes ved at dette Produkt skal overlades til Efterverdenen med den ganske naturligt følgende Dom herover, at det er en Confusionsmager der har skrevet dette, dog dette faaer nu at være som det vil, det er een Gang skeet og det erkjendes at De med fuld Berettigelse har gjort Brug ikke alene af denne Skrivelser Indhold men ogsaa af den 2 Dage efter med Frøken Bjelke afsendte Skrivelse. ³⁾ Hvad jeg ikke havde tænkt mig nødvendigt, det var at Hrr. Thiele og gennem ham Grev Bismarck blev underrettet om Kongens Beslutning i saa Henseende, forinden man havde erfaret gennem Mohrenheim, hvorvidt Keiseren af Rusland skulde være tilbøielig til at anvende sine bona officia, men det kan jo være at der enten directe eller indirecte er bleven rettet saa bestemte Forespørgseler til Dem i den Henseende, at De har maattet ansee det for tjenligst at meddele dette. — Det følger af sig selv at dette Skridt eller den Phase hvori s. 46 Forhandlingen nu maa udvikle sig ikke er uden stor Fare — men jeg vil trøste mig med, at uden Risiko kan aldrig Noget vindes i Verden, og ialfald kunde jeg ikke tilraade at ikke ogsaa dette Middel forsøgtes især efter at der var givet Anviisning derpaa, thi en Afviisning vilde have altfor let kunnet udtydes som om man ikke ønskede nogen fredelig Afgjørelse og det er kun dog en saadan jeg ønsker, men derfor behøver jeg ikke at troe paa Sandsynligheden af vor Trangs Tilfredsstillelse ad denne Vei, men den anden Vei er endnu misligere. En Selvfølge er det derfor, naar vi nu om 14 Dage indtræde i den nye Phase, idet jeg formoder at Keiseren af Rusland vil paatage sig det omtalte Hverv, at vi vogte os for at ikke vor Stilling bliver deterioreret, og at vi blive Mæglerens Bud eller Udtalelser stærkere eller mere tvingende underkastet, end den Magt som vil retrocedere, thi da er Tabet øiensynligt, idet Eftergivelsen og Imødekommen, om en saadan er mulig udover de alt fra vor Side fastsatte Grændser, da ikke engang skeer af Hensyn til vor nærmeste stærke Nabo men af Hensyn til en Tredie der ligger os fjern, ialfald ikke saa umiddelbart nær og farlig som Preussen. Nu troer jeg at der uden at smigre os selv maa siges at vi ikke under den førte Forhandling med Preussen ere gaaede tilbage med Hensyn til vor alm. politiske Stilling o: med Hensyn til den alm. europæiske Opinion, og jeg vil ønske at det Samme maa kunne lykkes med dette Forsøg, saa at vi naar denne endes eller brydes selv uden noget positivt Resultat, da maatte vi kunne sige det samme, men det er aabenbart langt vanskeligere.

Og det staaer da for mig som den eneste Frelse eller tilraadelige Vei at gaae — at sige Sandheden lige ud — uden Hensyn til hvorvidt dette maatte gefalde i Øieblikket eller ei, thi kun gennem en aaben og ligefrem Udtalelse bliver det muligt at der kan indtræde et fornyet Agtelsesforhold imellem Danske og Tydske i Almindelighed og imellem disses respective Regjeringer (jeg modtager i dette Øieblik Deres s. 47venlige Linier af 11te dennes ¹⁾ hvori bebudes en Skrivelse ²⁾ og en stor Deel af hvad jeg her har bemærket vil saaledes blive overflødig, ligesom der vel efter Deres sidste Skrivelse er overveiende Sandsynlighed for at i den allernærmeste Tid vil Udvexlingen af Tanker etc. finde Sted nærmest imellem her og St. Petersborg, — dog følger det af sig selv at De vil blive holdt fuldstændigt au fait med hvert Skridt) men for at vende tilbage til min ovenfor paabegyndte Tanke, maa jeg bemærke at det nu og strax ved den første kongelige Meddelelse gjelder om at fastholde og fremhæve, at kun en Tilfredsstillelse af den tilstedeværende Trang hos os i national Henseende kan naaes igjennem Flensborglinien, at kun en sliq Indrømmelse tilfulde indeholder fra preussisk Side Anerkjendelse af den danske Nationalitets Berettigelse, og at det kun er for en sliq Grændses Erholdelse at vi kunne føle os opfordrede til overordentlige Anstrængelser (NB det var kanske ikke af Veien ved denne Leilighed ogsaa at berøre de finansielle Vilkaar, hvilke hidindtil ere ladte fuldkomment ude af Betragtning). Det gjorde mig lidt ondt i Mohrenheims Rapport ³⁾ ikke at finde nogen Antydning af den for os gunstigste Benyttelse af Bismarcks Udtalelser den officielle Gang gennem Thiele, hvor saavel Grændsen Aabenraa—Tønder, som senere Als og Sundeved under visse Forbehold tages med, ligesom jeg finder efter min Erindring af de brugte Udtryk, den franske Oversættelse »les considérations militaires n'étaient pas exclusivement décisives« ⁴⁾ lidt stringentere end Bismarcks egne Ord, ⁵⁾ dog falder alle disse Bemærkninger egentlig væk efter Modtagelsen af Deres Linier s. 48igaar, og dette vil sandsynligviis blive endnu klarere naar jeg modtager Deres Skrivelse, ¹⁾ men jeg bemærker dette kun her for at vi gjensidig kunne være fuldkommen inde i hinandens Tanker og i de Indtryk det Skrevne har gjort, thi den herved fremstaaede Forklaring og Udtydning vil end yderligere tjene til at befæste den fuldstændigste Overeensstemmelse i Opfattelse. De bemærker vel i Deres sidste fortrolige Rapport at Retrocession af Als og Sundeved uden nogen Betingelse vil være en Umulighed, men derfor er det ikke givet at vi bør fremkomme med disse Betingelser; mit Synspunkt er nemlig Retrocessionen af denne Ø, saavel paa Grund af dens fremtrædende og eensartede danske Nationalitet som paa Grund af dens Beliggenhed og Høren ind under den danske Øgruppe, er næsten det der interesserer os allermeest; en Befæstning naar vi havde erholdt Øen tilbage paa Als og Dybbøl vilde jeg ansee for i høieste Grad utilraadelig thi deels vilde den medtage en

ganske overordentlig Deel af Landets materielle Kræfter naar den skulde have nogen Betydning, deels forudsatte dens Betydning ligeoverfor Preussen et Herredømme paa Søen, som alt nu er ophørt og som for hvert Aar vil svinde mere og mere; jeg vilde derfor finde det ganske i sin Orden om Preussen, naar det skulde bequemme sig til at retrocedere disse Punkter, af Hensyn til den forbigangne Tid foreslog bindende Bestemmelser imod Befæstelsen af disse Punkter fra vor Side og det vilde være af den Slags Garantier som jeg lettest af de hidtil bekjendte Fordringer vilde kunne gaae ind paa. Et stort Spørgsmaal bliver det vel om ikke under den nu forestaaende Udvikling af Tanker og Forslag ikke atter den fra det velbekjendte »Schriftstück af Moltzen« bekjendte Linie ved Kobbermøllebugten atter skulde komme frem; ²⁾ efter Sigende corresponderer denne Herre endnu stadig med 2 kjøbenhavnske Venner, s. 49 men disse ere ikke af nogensomhelst fremragende politisk Betydning. Efter de Ytringer der faldt fra Deres Side i de Breve der bleve afsendte med Grev Cronhjelm ¹⁾ maa jeg antage at der er stor Sandsynlighed for at den Form vil særlig tiltale at lade en Memoire følge Brevet til Keiseren og dette vil naturligviis i høi Grad lette Brevets Affattelse, idet det da kan faae en naturlig afkortet ordinair Form, hvilket vilde blevet meget vanskelig om i selve Brevet dog Hovedmomenterne med Hensyn til vor Opfattelse skulde have været fremhævede og begrundede, og jeg antager egentlig at Deres til idag bebudede Skrivelse, ²⁾ som jeg haaber at modtage om et Par Timer, vil give en heel Deel Antydninger og Vink i den Henseende og jeg vil forbeholde mig en videre Udtalelse efter at have modtaget dette. —

Ifformiddag venter jeg Raasløff tilbage, jeg haaber at han maa vende tilbage livlig og forfrisket; Estrup har været ovre i Jylland et Par Dage men er vendt tilbage meget angrebet af en heftig Forkjølelse, jeg selv, endskjøndt jeg har holdt mig rolig hjemme i Paasken, er saa forkjølet at jeg med Vanskelighed kan bruge mine Øine der løbe med Vand paa Grund af en heftig Snue. Gid dette maa gaae over forinden Rigsdagen igjen til næste Uge ret skal begynde sine Arbejder; inden Midten eller Slutningen af Mai kunne vi ikke vente at blive færdige med Rigsdagen; gid til den Tid ogsaa de stedfindende Forhandlinger maatte have vundet et fast og tillige godt Grundlag, thi jeg kan i høi Grad trænge til en Forfriskning og Opmuntring meest af Hensyn til mit Legems Tilstand.

Uunderskrevet, udateret Koncept med Grev Frijs' Haand. P. Vedels Privatpapirer. Med P. Vedels Haand fra hans ældre Dage er der over Koncepten skrevet 1868, hvilket han har rettet til 1869. Koncepten maa efter sit Indhold være fra 13.—14. April 1868.